

ΜΗΧΑΛΗΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30
ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΘΥΝΤΗΣ

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Σήμερον διανέμεται καὶ πωλεῖται εἰς τὰς ἰδοὺς τὸ τρίτον φυλλάδιον.

ΟΙ ΑΔΟΚΙΜΑΣΤΟΙ

Ὁ Θεσμός τῶν κατηχομένων κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς χριστιανισμοῦ, ἐπιβάλλων εἰς πάντα θέλοντα νὰ λάβῃ τὸ βάπτισμα, στάδιον προπαρασκευαστικόν, κατὰ τὸ ὅποιον οὐδὲ τέλειοι χριστιανοὶ ἦσαν, οὐδὲ ὅλης τῆς λειτουργίας ἠδύνατο νὰ ἀκροασθῶσιν, ὠνομάζοντο ἐπομένως διὰ τοῦτο κατηχομένοι καὶ ἔμενον, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, εἰς τὸ προαύλιον τοῦ ναοῦ, μὴ ἐπιτροπομένης αὐτοῖς εἰσόδου εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ὁ Θεσμός οὗτος θ' ἀνεδεικνύετο εὐεργετικὸς, ἐὰν ἐφηρμόζετο καὶ εἰς τὰ ἀξιώματα τῆς Πολιτείας, κυρίως τὰ ἀντιπροσωπευτικά. Παρουσιάζονται ἄνθρωποι ἐκ τοῦ μηδενός, μὴ καταναλώσαντες σκεπτόμενοι περὶ τῶν καινῶν, οὐδὲ μυριστὸν γραμμαρίου τῆς φαιᾶς ἐκείνης ἐγκεφαλικῆς ὕλης, δι' ἧς λειτουργεῖ ἡ διάνοια, καὶ σοῦ λέγουν : Θέλω νὰ γίνω βουλευτῆς, κάμετέ με πρωθυπουργόν, εἶμαι καλὸς διὰ Δήμαρχος, εἶμαι Θεὸς διὰ Πάρεδρος, ἐκλέξατέ με ! Καὶ ποῖα εἶναι τὰ προσόντα τῶν τολμητικῶν αὐτῶν, ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ὁποίων ζητοῦσι ν' ἀντιπροσωπεύσωσιν ὁ μὲν τὸ Πανελλήνιον, ὁ δὲ τὴν ἐπαρχίαν του, ὁ δὲ τὸν Δῆμόν του ; Ὁ μὲν ἐπαίρεται εἰς τὰς λευκάς του τρίχας, ὁ ἄλλος εἰς τὰς μαύρας, ἐκεῖνος εἰς τοὺς γαλανοὺς του ὀφθαλμοὺς, ὁ ἄλλος εἰς τοὺς καστανοὺς του. Ὁ ἓνας κουνουρίζει χρῆμα εἰς τὴν τσέπην του· ὁ ἄλλος κραδαίνει ὄνομα ἱστορικῶν ἀνά χειράς· ὁ τρίτος σείει ἑκατοστάς ἀποφυλακίσεων κακούργων ἢ μετριάσεις ποινῶν· ὁ ἄλλος λέγει ἐξήρσε πενήντα ἐπιστράτους· καὶ ὁ γείτων αὐτοῦ ἐπιδεικνύει μίαν δωδεκάδα τσαρουχίων ἢ ὑποδημάτων, τὰ ἑποῖα ἐγάλασε τρέχων εἰς δουλειὰς τῶν ἐκλογέων του· ἄλλα περὶ τίτλων ἰκανότητος, δεξιότητος νοός, μελετῶν, γνώσεων, εὐφυΐας, βαθυτέρας τῆς σιγῆς νύξ· ἄλλα περὶ παρελθόντος πολιτευομένων, περὶ ἀγώνων, περὶ συζητήσεων, περὶ ἐκφράσεως γνώμης, ὑπερήφανος πρὸς τοὺς συμπολίτας ἢ συνδημῶτας ἀποστροφή : ὅτι αὐτὸς δὲν γάνεται γι' αὐτὰ !

* * *

Μεταξὺ τῶν κυρίως ἀμφισβητούντων τὸ Δημοτικὸν ἀξίω-

μα τῆς πόλεως Ἀθηνῶν μετὰ τῶν περιχώρων ἢ πλειονότης ἀνήκει εἰς τὴν ἰδιόρυθμον αὐτὴν φάλαγγα τῶν ἀδοκιμάστων. Ὁ κ. Δαλέκος ἐχρημάτισεν ἅπαξ ἢ δις ἢ καὶ πλέον ὑπαστυνόμος· ὁ κ. Καλλιφρονᾶς ἐχρημάτισεν υἱὸς βουλευτοῦ· ὁ κ. Φρεαρίτης ἐχρημάτισε καθηγητῆς τῶν Εἰσηγήσεων καὶ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου· ὁ δὲ κ. Μελάς μόνον ἐχρημάτισε. Ἐπὶ τοῖς τίτλοις τούτοις ζητοῦσι νὰ λάβωσι τὴν Δημαρχίαν· νὰ ἀντιπροσωπεύσωσιν ἑκατὸν χιλιάδας ψυχῶν· νὰ τεθῶσιν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Πανελληνίου πρωτεύουσας· νὰ ἀναλάβωσι διοικήσιν, πρωτοβουλίαν, διαχείρισιν, σχεδὸν κυβέρνησιν· νὰ διευθύνωσιν τὰς Ἀθήνας κατὰ τὴν κρισιμωτέραν δημοτικὴν περίοδον, ἧτις ἔσται βεβαίως αὐτὴ πρὸς ἧς τὰς ἐκλογὰς θὰ σπεύσωμεν ὅλοι τὴν μεθεπομένην Κυριακὴν· νὰ λύσωσιν ἐπὶ τέλους τὸ πρόβλημα ἂν θὰ ἔχωμεν Ἀθήνας, ὅπως τὰς ὄνειροπολοῦμεν ὅλοι ἢ ἂν καὶ τὰ τοῦ δήμου θὰ βαδίζωσιν, ὅπως τὰ τῆς πολιτείας. Ὁ ἓνας λέγει : εἶμαι Ἀθηναῖος, ὁ ἄλλος ἀνήκω εἰς οἰκογένειαν πολιτευομένου, ὁ τρίτος εἶμαι λόγιος, ὁ τέταρτος εἶμαι πλούσιος· ἄρα καὶ Δήμαρχος. Βεβαίως πιθανόν καὶ οἱ τέσσαρες οὗτοι νὰ εἶναι κεκρυμμένοι θησαυροὶ, ν' ἀνακαλυφθῶσι μεγαλοφυΐαι δημοτικαί, νὰ ἀναδειχθῶσιν ἄλλοι Ὄσμάν καὶ ὁ πτωχὸς μας Δίμος νὰ μὴ γνωρίζῃ εἰς τίνα ἐκ τῶν τεσσάρων νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν τύχην του, τὴν υγείαν του, τὴν δόξαν του καὶ τὰ συμφέροντά του. Ἀλλὰ ποῖον ἐνδόξιμον ἔχομεν τῆς πιθανότητος ταύτης ; Τί εἶπαν, ἢ τί ἐπραξαν, ἢ τί ἐγραψαν· ἢ τί ἐσκέφθησαν περὶ τοῦ Δήμου ; Ἡ πότε ὑπῆρξαν Πάρεδροι ἢ σύμβουλοι ; Ποῖος δὲ Δῆμος, εὖ φρονῶν, δύναται νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς τὰ τυφλὰ τὴν διοίκησίν του ; Ἡ μετέχουσι καὶ αἱ ἐκλογαὶ ἐρωτικῶν σχέσεων καὶ δύναται νὰ δικαιολογηθῇ ὁ Δῆμος λέγων ὅτι ἤρραστη τὸν Μελά ἢ τὸν Φρεαρίτην καὶ παρέδωκεν εἰς αὐτοὺς τὴν καρδίαν μετὰ τὴν ψήφόν του καὶ ὅτι ὁ ἔρω; εἶναι τυφλός, παράφρων, κούφος ;

Εἶνε ἀληθές ὅτι πρὸ ἐνός οἱ μὲν, πρὸ διετίας ἢ τετραετίας οἱ ἄλλοι, ἀπαλείφονται εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα καὶ ἦν ἰδεῖν πρὸ τετραετίας τὸν κ. Φρεαρίτην κατηχοῦντα εἰς τὰ ἀμπαδίζδικα, πρὸ ἐνός ἢ δύο ἐτῶν τὸν κ. Μελάν δίδοντα ἐπὶ ταύτῳ μασκαροχορούς, δι' ὧν ὑπερῆραν τοὺς μέλλοντας ἐκλογεῖς του, τὸν κ. Καλλιφρονᾶν τρέχοντα κατόπιν τῶν ἐκλογέων του, ἂν καὶ ὁ νέος οὗτος εὐσυνειδητότερος πολὺ τῶν πρώτων συναδέλφων του, ἂν καὶ πολὺ πρεσβυτέρων καὶ σχεδὸν πατέρων του τὴν ἡλικίαν, ἐνόμισεν ὅτι ἔπερε νὰ παραιτηθῇ τῆς θέσεως ὑπαλλήλου, ἦν κατεῖχε, καὶ νὰ μεταβῇ εἰς Παρίσιους, ὅπου ὑπὲρ τὸν ἐνικυτὸν

διέτριψε, σπουδάζων και μορφούμενος. Και ἔλεγον μὲν οἱ φιλόγελοι ὅτι σπουδάζει τὴν δημαρχίαν, ἀλλὰ ἡ φράσις ἦτο ὅλη πρὸς τιμὴν του, καὶ θὰ νύχουμεθα δι' ὅλους τοὺς ὀρεγομένους ἀξιομάτων νὰ εἶχον τὴν αὐτὴν φιλοτιμίαν τοῦ νέου Καλλιφρονᾶ, πρὶν ἢ ἀπαιτῶσι τοῦτο ἢ ἐκεῖνο, μόνον διὰ τὰ ὠραία των μάτια.

Τοῦτο ὁμῶς εἶνε ὅπερ ζητεῖ ὁ πολὺς δῆμος τῶν Ἀθηναίων; Αὐτὸ ζητοῦσιν οἱ δεκακισχίλιοι ἐκλογεῖς μὲ τοὺς τεσσαρακοντακισχιλίους οἰκείους των καὶ τοὺς παρεπιδήμους Ἕλληνας καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, διὰ τὸ εἶνε τὰς Ἀθήνας πρωτεύουσαν, καὶ τοὺς μὴ πολιτογεγραμμένους εἰσέτι δημότας καὶ ἄλλους δι' ἄλλους λόγους διαγεγραμμένους; Πόσοι εἶνε οἱ ἔχοντες δίκαια καὶ ἐκλιπαροῦντες τὴν παρεμβασιν τῶν ὑποψηφίων; Πόσοι οἱ πεσόντες εἰς ἐγκλήματα καὶ ζητοῦντες νὰ διαφύγῃσι τὰς συνεπειὰς των; Καὶ πόσοι οἱ περιμένοντες τὰς ἐκλογὰς διὰ νὰ τοὺς φέξῃ κανὲν ἑκατοστάρικι; Καὶ πόσοι οἱ θέλοντες νὰ ὠφελῆθῃσιν ἐκ τοῦ Δήμου ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Δημάρχου; Εἶνε τὸ ἑκατοστὸν ἢ τὸ διακοσιοστὸν ἢ τὸ τριακοσιοστὸν; Ἐξαίρουμένων λοιπὸν αὐτῶν, οἱ λοιποὶ θέλουσιν ὕδωρ, θέλουσι καθαριότητα, θέλουσιν ὑγίαν, θέλουσι τιμὴν διαχειρίσιν, θέλουσι δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν, θέλουσι προστασίαν τῆς περιουσίας καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ Δήμου. Πρὸς τοῦτο δὲ ἔχουσιν ἀνάγκην δεδοκίμασμένου Δημάρχου· καὶ ἂν εἴχομεν ἄλλα πολιτικὰ ἤθη ἐνταῦθα, ὑγιέστερα, καὶ σωφρονέστερα, καὶ τιμιώτερα, αἱ ὑποψηφιότητες τοιούτων ἀδοκίμαστων ἤθελον ἐκκληρῆθαι αὐτόχρημα ὕβρις πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς. Πάντες οὗτοι ὀφείλον νὰ ζητήσῃσι κατὰ πρῶτον τὰς θέσεις δημοτικῶν συμβούλων ἢ παρέδρων. Τοῦτο δὲ μὴ πράξαντες, δικαίως διατρέχουσι τὴν βεβαίαν ὁδὸν τῆς ἀποτυχίας.

* *

Ἀπέναντι τῶν ἀδοκίμαστων τούτων ἀντιμέτωπος ἵσταται ὁ Δήμαρχος κ. Σούτσος. Βεβαίως οὔτε αὐτὸς ἀπεδείχθη ἐκ τῆς τετραετοῦς του Δημαρχίας ὡσμάν τις τῶν Παρισίων συντελέσας τὴν μεταμόρφωσιν τῶν Ἀθηνῶν, ἢ ὁ Δήμαρχος ἐκεῖνος τῆς Μασσαλίας, οὗ τὸ ὄνομα λησμονοῦμεν, εἰσκομίτας ποταμὸν ὅλον ὕδατος εἰς τὴν πρὶν διψῶσαν ναυτικὴν πόλιν, καὶ τοῦ ὀποῖου ἀνδρίας στηθεὶς ἐπὶ τῆς ἐπισιμοτέρας πλατείας ἀπληθάντισε τὸ ὄνομα. Ἄλλ' ἄφου δὲν εἴμεθα οἱ Ἕλληνες συνειθισμένοι εἰς μεγαλοφυΐας, εὐχάριστοῦμεθα ἀκόμη καὶ εἰς τὰς μετριότητας, ἀρκεῖ νὰ ἔχωμεν ὁμῶς ἐνδείξεις τῆς τιμιότητος, τῆς θελήσεως, τοῦ ζήλου καὶ τῆς σχετικῆς αὐτῶν ἰκανότητος. Τεκμηρίων τοιούτων παρέσχεν ἡμῖν πλησμονὴν ὁ κ. Σούτσος ἐπὶ τῆς τετραετοῦς Δημαρχίας του. Καὶ ἔπρεπε νὰ ἐμφανισθῶσι πολέμιοι αὐτοῦ τὰ πρῶτα ὄργανα τῶν καχευτικῶν καὶ ἥκιστα καθαρῶν ἴδω δημαρχικῶν περιόδων τοῦ κ. Παναγῆ Κυριακοῦ, διὰ νὰ συμπληρωθῇ ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ δήμου καὶ τῆς πόλεως πρὸς τὸν νέον Δημάρχον αὐτῆς. Διὰ τῶν γεγονότων καὶ τῶν ἀριθμῶν ὁ εἰδικὸς διὰ τὰ δημοτικὰ συντάκτης τοῦ «Μη Χάνεσαι» Φιλόδημος πράγματι κατέπληξεν αὐτοὺς καὶ ἐνήνεγκε τὴν ταραχὴν καὶ τὴν σύγχυσιν εἰς τὰς τάξεις των. Τὰ δὲ σοφίσματα καὶ ἡ διαλεκτικὴ ἦν ἀνέπτυξεν, δὲν ἀρκεῖ νὰ πείσῃ οὔτε αὐτοὺς τοὺς ἰδίους, πολλῶ δὲ μᾶλλον τὴν πλειονότητα τοῦ Δήμου, ἥτις ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Σούτσου βλέπει Δημάρχον πράγματι ἐργασθέντα ὑπὲρ τοῦ Δήμου καὶ δυνάμενον νὰ ἐργασθῇ ἀκόμη καὶ νὰ συνεχίσῃ τὴν ὄντως μεγάλην ὑδραυλικὴν ἐπιχείρησιν, ἥτοι ἐν μιᾷ τετραετίᾳ **τετραπλασιασμὸν τοῦ ὕδατος καὶ τριπλασιασμὸν τῶν προσόδων.** Ἀποτελέσματα τοιαῦτα βοῶσι πλειότερον τῆς ἀσθενικῆς φωνῆς τοῦ πρῶτου Δη-

μάρχου κ. Κυριακοῦ καὶ τῶν πληρωμένων ὕβρεων τῶν ὀργάνων τοῦ ἐτέρου ὑποψηφίου κ. Μελά. Ὁ κ. Σούτσος τώρα δὲν εἶναι κατηχούμενος, ὡς οἱ ἄλλοι συναδελφοὶ του, εἶναι δημαρχος δεδοκίμασμένος, ἐπ' ἀγαθῇ τῆς ὑπολήψεως καὶ τοῦ ὄνοματός αὐτοῦ, καὶ διὰ τοῦτο τὸ μέγα μέρος τοῦ δήμου, ὅσοι δὲν ἀκολουθοῦσι πολιτικὰς ὑποχρεώσεις, πλὴν τῶν μακρακιστῶν διὰ λόγους ἄλλους ὑποστηρίζοντων τὸν κ. Φρεαρίτην, καὶ ὅσοι δὲν ἀκολουθοῦσιν χρυσοῦν ἄρμα τοῦ κ. Μελά, **εἶναι καὶ θὰ εἶναι ὑπὲρ τοῦ κ. Σούτσου.**

Καλιδάν

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Αἱ θεριναὶ διασκεδάσεις διατελοῦσιν εἰς ὑπερτίμησιν ἐν Ἀθήναις· ἀγνοοῦμεν παντελῶς τί συμβαίνει ἐν ταῖς ἐπαρχίαις· ἀλλ' ἂν καὶ ἐκεῖ οἱ ὄροι τοῦ βίου μετεβλήθησαν τοσοῦτον οὐσιωδῶς ὅσον ἐνταῦθα, δυνάμεθα ἀσφαλῶς νὰ εἴπωμεν ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα δέκα ἔτη ἡ Ἑλλὰς ἐποίησε γιγαντιαία βήματα πρὸς τὸν πολιτισμὸν. Τῷ ὄντι τὸ ζῆν ἐκτὸς τῶν οἰκιῶν, ἐπὶ τῶν δημοσίων πλατειῶν, ἐπὶ τῶν δημοσίων ὁδῶν, τὸ καταδιώκειν παντὸς εἴδους θεάματα, τὸ ἀπαρνεῖσθαι τὴν οἰκογενειακὴν ἐστίαν καὶ τὸν ἀέρα τὸν ὑγρὸν τῶν θαλαμῶν, τὸ ἐκστρατεύειν κατὰ πᾶσαν ἐσπέραν μετὰ τῶν τέκνων καὶ τῶν οἰκετῶν πρὸς τὰ θέατρα, τὰ ὠδικὰ καφενεῖα, τοὺς στήλους τοῦ Ὀλυμπίου Θεοῦ, πρὸς τοὺς περιπάτους καὶ τὸν θόρυβον καὶ τὰς ψυχαγωγίας, ἀφ' οὗ δὲν εἶνε δῶρον τοῦ πατροπαραδότου βίου, θὰ ἦνε ἀναντιρρήτως δῶρον τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Ποίαν χάριν τῷ ὄντι ὑποκρύπτει ὁ τοιοῦτος βίος, ποίαν ἄνεσιν, ποίαν ἡδυσπάθειαν, ποίαν ἐπιστήμην βθεῖαν τῆς ζωῆς, ποίαν συναίσθησιν τῶν καθηκόντων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν! Ὑπάρχει τι καλλίτερον τῆς διασκεδάσεως; καὶ ὑπάρχει ἀχρειέστερον τῆς στενοχωρίας; εἴμεθα χροῖς οἱ ἄνθρωποι, εἴμεθα σκιαὶ, ὄνειρα, φάσματα· ἐν ὅσῳ ἀναπνεόμεν πρέπει νὰ διάγωμεν εὐφροσύνης· πρέπει νὰ συγκρουώμεθα, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παῖδες, κύριοι καὶ ὑπηρέται, νέοι καὶ γέροντες, μητέρες καὶ παραμάναις, καὶ ἐκ τῆς στενῆς ταύτης καὶ καθημερινῆς συναφείας· τάχιστα θὰ ἐπέλθῃσι μεγάλα καλὰ καὶ ἀρίστον πάντων ἡ γλυκεῖα ἐκείνη ἐν ἀδελφότητι συγχάνευσις γενῶν καὶ ἡλικιῶν καὶ καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων τὰ ὅποια ἀποτελοῦσι τοὺς στενοὺς ὄρους τῶν βαρβάρων καὶ ἀπολιτίστων κοινωπιῶν.

Ἄλλ' ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες δὲν εἴμεθα πλέον βάρβαροι· πολλοῦ γε καὶ δεῖ· ἡ λεπτὴ φύσις τῶν αἰσθητηρίων μας ἠκονίσθη ἐπ' ἐσχάτων θαυμασίως· πλουτίζομεν τὸν κ. Τσόχαν διὰ τοῦς καλλιτεχνικωτάτους ἀστραγάλους τῆς κοντραλτάς του καὶ συγκινούμεθα μέχρι δακρύων διὰ τὰς περιπετείας τοῦ Ρακουσ.λέκτου τῶν Παρισίων καὶ ψυχαγαγόμεθα εὐαρέστως μὲ τοὺς εὐτραφεῖς μηρούς τῆς ἀξιοσεβάστου δεσποινίδος Ἀἰδῆ ἢ τῆς μουσολήπτου παρθένου Bulow. Μακάριοι ὡς ἀληθῶς οἱ σημερινοὶ καιροὶ καὶ εὐτυχεῖς οἱ ζῶντες κατὰ τὰς ἀπληλαγμένας προλήψεων καὶ ἠθικολογημάτων ἡμέρας ἡμῶν. Ἐν μόνον ὑπολείπεται: νὰ καταργήσωμεν νομοθετικῶς τὸ πολυδάπανον τῆς οἰκοδομῆς οἰκιῶν καὶ νὰ κατασκευάσωμεν πάντες καὶ πᾶσαι ὑπὸ τὸν αἴθριον οὐρανὸν ἵνα ἔχωμεν προχειρότερον τὸν καθαρὸν ἀέρα καὶ εὐαρέστους ἀπολαύσεις τοῦ θέρους.

Ἄς μᾶς ὑποδείξῃ ὅστις δὴποτε ἂν ὑπάρχῃ εὐγενέστερον καὶ μεγαλεπήβολώτερον σχέδιον ἄλλο παρὰ τὸ ν' ἀποτελέ-